

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010626
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720010626.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. T. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 15. marca 2022 o odvolaní obžalovaných R. T., I. S. a Okresného prokurátora Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/66/2021 z 17.12.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/66/2020 zo dňa 17.12.2021 v časti týkajúcej sa obžalovaného 1/ R. T. v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v e c v r a c i a Okresnému súdu Zvolen, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovanej 2/ I. S. a prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný 1/ R. T. uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a obžalovaná 2/ I. S. uznaná vinnou pre závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e), c) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

bez príslušného povolenia obvinený R. T. najmenej od decembra 2019 do dňa 17. apríla 2020 si na nezistenom mieste opakovane zadovážoval kryštalickú látku - metamfetamín, ktorú odovzdával k ďalšiemu predaju I. S. za účelom finančného zisku z jej predaja, a to buď osobne na rôznych miestach v meste Zvolen alebo prostredníctvom tzv. mŕtvych schránok v meste Zvolen, obciach Z. a G., okr. Zvolen, pričom následne I. S. metamfetamín predávala ďalším minimálne trom konzumentom, medzi nimi O. U., I. O., O. N., A. R., O. T., S. C. a A. V. prevažne v meste Zvolen, kde časť finančného zisku z predaja metamfetamínu si ponechávala a väčšiu časť odovzdávala R. T., pričom R. T. prechovával metamfetamín do dňa 17. apríla 2020, kedy pri osobnej prehliadke u neho bola nájdená zatavená injekčná striekačka so zrezaným piestom s bielu kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 7,496 g s obsahom bázy 77,0 % hmotnostných v hodnote najmenej 374,80 €, 3 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielu kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 37,114 g s obsahom bázy 77,7 % hmotnostných v hodnote najmenej 1 855,70 € a pri domovej prehliadke vykonanej v dome na Ul. T. č. XXXX/XX v G., kat. úz. N. N., ktorého

nájomcom bol v tom čase R. T., obv. R. T. dobrovoľne vydal igelitovú tašku s 28 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 422,832 g s obsahom bázy 76,7 %

hmotnostných v hodnote najmenej 21 141,60 €,

pričom I. S. prechovávala omamné a psychotropné látky do dňa 17. apríla 2020, kedy pri domovej prehliadke v izbe ňou obývanej číslo 104 v polyfunkčnej budove vo R., M. 9395/23, vydala zatavenú injekčnú striekačku so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 8,754 g s obsahom bázy 77,6 % hmotnostných v hodnote najmenej 437,70 €, časť zatavenej injekčnej striekačky so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 2,722 g s obsahom bázy 77,0 % hmotnostných v hodnote najmenej 136,10 €, zmes látok s prísadou heroínu o hmotnosti 0,721 g s obsahom heroínu 57,6 % hmotnostných v hodnote najmenej 28,84 €, 5 ks tabliet zelenej farby s hmotnosťou 2,626 g s prítomnosťou látky MDMA (extáza) s obsahom bázy 34,2 % hmotnostných a 3,5 ks tabliet ružovooranžovej farby s hmotnosťou 1,581 g s prítomnosťou látky MDMA (extáza) s obsahom bázy 34,0 % hmotnostných, spolu tablety v hodnote najmenej 68 € a rastliny rodu Cannabis s hmotnosťou 1,848 g s obsahom aktívnej látky THC 14,2 % hmotnostných v hodnote najmenej 9,24 €,

kde metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok, heroín v I. skupine omamných látok, MDMA v I. skupine psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis v I. skupine omamných látok a THC v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pričom I. S. bola za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona odsúdená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T 29/15 zo dňa 23.03.2015, právoplatným dňa 23.03.2015 na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorého výrok o treste bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 15/15 zo dňa 18.09.2015, právoplatným dňa 18.09.2015, ktorým bol uložený súhrnný trest vo výmere 2 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to okresný súd obžalovaného 1/ R. T. odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému 1/ R. T. uložil ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému 1/ R. T. uložil trest prepadnutia vecí: 2 papieriky s telefónnymi číslami; notes s poznámkami; váha zn. Adler; kuchynská váha, čiernej farby, značky Salter; finančná hotovosť vo výške 5750,-Eur. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

Obžalovanú 2/ I. S. za to odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej 2/ I. S. uložil ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanej 2/ I. S. uložil trest prepadnutia vecí: zošit formátu A4; digitálna váha zn. Silver Crest; kávová antikórová lyžička; mobilný telefón zn. MOXCOM so SIM Kartou; kartónová krabica s 3 baleniami inzulínových striekačiek zn. Omnicam 50; finančná hotovosť vo výške 1170,-Eur. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

Proti citovanému rozsudku, podali odvolanie obžalovaní 1/ R. T., 2/ I. S., Okresný prokurátor Zvolen a V. O. sestra obžalovaného R. T..

Obžalovaný 1/ R. T. v rozsiahlom podanom odvolaní, ktoré podal jednak sám ako aj prostredníctvom obhajkyne uviedol, že prvostupňový súd považoval jeho vinu za preukázanú, za rozhodujúce dôkazy v jeho neprospech označil výpoveď obvinenej 2/ I. S. a zápisnice o osobnej prehliadke, domovej prehliadke a prehliadke iných priestorov. Namieta skutkové a právne závery prvostupňového súdu, ku ktorým dospel hodnotením vykonaných dôkazov. Prvostupňový súd podľa jeho názoru pristúpil k hodnoteniu dôkazov nekriticky, úplne sa vyhol hodnoteniu rozporných dôkazov, po prečítaní celého písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia dokonca nadobudli pocit, ako by dôkazy spochybňujúce jeho vinu resp. preukazujúce jeho nevinu neexistovali. Uviedol, že úkony spojené s prechovávaním a predajom zakázaných látok vykonával s plným vedomým elitných príslušníkov NAKA, ktorých pravidelne v podrobnostiach informoval o svojich zisteniach a ktorí na podklade zistených informácií zadržali niekoľkých páchatel'ov drogovej trestnej činnosti, dokonca organizované skupiny páchatel'ov. Od príslušníkov NAKA za svoju činnosť v jednotlivom prípade dostal aj finančnú odmenu. To, že trestnú činnosť vykonával s vedomím príslušníkov NAKA za finančnú odmenu bolo preukázané jeho výpoveďou, ktorú potvrdili aj príslušníci PZ, Michal S. a O. U., pričom všetci títo sa zhodli aj na tom, že sa poznali prostredníctvom svedka A. M.. Ďalej obžalovaný uviedol, že je na mieste otázka, či nebol príslušníkmi NAKA zneužitý, pritom poukázal, že svedok M. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a hoci príslušníci NAKA jeho zneužitie popierajú, aktuálne je voči nim vedené trestné stíhanie pre účasť vo forme návodu za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, pre zločin marenia spravodlivosti, zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa a zločin krivej výpovede a krivej prisahy a toto všetko v súvislosti a na základe jeho oznámenia. Prvostupňový súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov vyššie uvedenými skutočnosťami vôbec nezaoberal, že Úrad inšpekčnej služby koná proti príslušníkom NAKA prehliadol, naopak vyzdvihol výpovede príslušníkov NAKA O. S. a O. U. podozrivých z páchania trestnej činnosti. Pokiaľ bol v domnení spolupráce s NAKA a že pomáha orgánom činným v trestnom konaní pri odhaľovaní trestnej činnosti, je vylúčené, aby trestnú činnosť sám úmyselne páchal. Takéto konanie spadá pod okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu v zmysle § 24 a nasl. Trestného zákona. Aj keď po formálnej stránke nemuseli byť splnené všetky náležitosti, ktoré vyžaduje zákon preto, aby bol zaradený ako agent. Taktiež uviedol, že pre príslušníkov NAKA „pracoval“, teda im poskytoval informácie, nakoľko sa im cítil byť zaviazaný, že mu pomohli v konaní o podmienené prepustenie - takto mu to prezentoval svedok M., pričom tieto skutočnosti vyplývajú aj z prepisu hovoru medzi svedkom a obž. 1/ č. 4430. V ďalšej časti uviedol, že kategoricky popiera, že by držal u seba tašku s 28 kusmi zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s metamfetamínom o hmotnosti zakázanej látky takmer 423 gramov. Otázka, komu tieto zatavené injekčné striekačky patria alebo patrili je pre toto konanie kľúčová, a to z hľadiska právnej kvalifikácie žalovaného skutku, ako aj z hľadiska trestu, ktorý môže byť ukladaný. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že predmetné striekačky sa síce nachádzali v priestoroch rodinného domu, ktorých nájomcom bol on zmysle nájomnej zmluvy, ale z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že v tomto rodinnom dome sa počas trvania nájmu zdržiavali minimálne ďalšie dve osoby. Uvedené bolo preukázané výpoveďou svedka N., ktorý potvrdil, že s ním býval v tomto rodinnom dome a že spolu s nimi tam býval resp. prespával aj svedok M.. Svedok N. tiež potvrdil, že svedok M. mal v rodinnom dome uložené aj svoje osobné veci. Z výpovede svedkyne X. vyplynulo, že sa v nehnuteľnosti zdržiaval aj svedok M.. Dokonca táto svedkyňa potvrdila, že svedok M. sa v nehnuteľnosti nachádzal aj v deň domovej prehliadky. Že sa mal svedok M. nachádzať v rodinnom dome v deň domovej prehliadky potvrdil aj svedok S., ktorý ho tam v uvedený deň videl. Považuje za potrebné uviesť, že OČTK a to ani na základe niekoľkých ich návrhov nevykonali žiadne dokazovanie smerujúce k zabezpečeniu pachových, daktyloskopických alebo DNA stôp, ktoré sa nachádzali na predmete č. 3 - teda na 28 kusoch zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom nachádzajúcich sa v igelitovej taške. Bez zabezpečenia týchto stôp, tiež s ohľadom na rozpornosť tvrdení, nie je v žiadnom prípade možné dospieť k jednoznačnému záveru, že taška jej obsah patrila práve jemu. Priradiť obsah igelitovej tašky k jeho osobe, len na základe obsahu nájomnej zmluvy, podľa ktorej mal zakázané predmet nájmu dať do podnájmu tretím osobám, je prinajmenšom odvážne. Vzhľadom ku všetkým týmto vyššie uvedeným skutočnostiam zastáva názor, že prvostupňový súd pri hodnotení vykonaného dokazovania pochybil. Zákon síce vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, tento postup však musí byť objektivizovaný konceptom takého hodnotenia dôkazov, ktoré obstojí z hľadiska jeho prípadného rozporu so zákazom arbitrárnej jurisdikčnej ľubovôle. Inak povedané, „voľnosť“ hodnotenia dôkazov neznamená, že súd nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Konečné meritórne rozhodnutie má vykazovať logickú a funkčnú zhodu s priebehom konania. Na záver uviedol, že hoci spáchanie žalovaného skutku kategoricky popiera, pre prípad odlišného názoru odvolacieho súdu žiada pri prípadnom rozhodovaní o ukladaní

druhu a výmery trestu zohľadniť jeho osobu, keďže spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní a prispel k odhalenie inej organizovane páchanej trestnej činnosti, čo sú skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, ktorej použitie je neprimerane prísne. Navrhol, aby ho odvolací súd v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby podľa ust. § 285 a), c) Trestného poriadku, eventuálne, aby napadnutý rozsudok v odsudzujúcej časti podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e) Trestného poriadku zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne aby o veci následne rozhodol sám.

V. O. sestra obžalovaného R. T. v podanom odvolaní uviedla, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí, pretože dôkazy ako ich ustálil okresný súd nezodpovedajú realite. Taktiež trest, ktorý bol uložený jej bratovi považuje za neprimerane prísny. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen a vec vrátil na ďalšie konanie.

Obžalovaná Z. I. S. v podanom odvolaní prostredníctvom svojho obhajcu, poukázala, že sa ku skutkovým tvrdeniam obvinenia (prevzatým i obžalobou) doznala v celom rozsahu v prípravnom konaní už v postavení podozrivej a zadržanej osoby, k veci zaujala úprimný postoj a postupne opísala konkrétne skutkové okolnosti, akceptovala uznesenie o vznesení obvinenia a sťažnosťou toto rozhodnutie nenapadla. Svoje doznanie obsahujúce aj usvedčovanie obvineného Z. T. zopakovala aj pred súdom pre prípravné konanie rozhodujúcim o väzbe, pričom aj rozhodnutie súdu o jej vzatí do väzby bez výhrad akceptovala a sťažnosťou nenapadla ani toto rozhodnutie. OČTK napomáhala pri objasňovaní skutku, aktívnym a doznávajúcim spôsobom participovala na jednotlivých úkonoch prípravného konania, osobitne pomohla vyšetrojúcim orgánom pri previerke výpovede, v rámci ktorého procesného úkonu dobrovoľne a z vlastnej iniciatívy stotožnila a ukázala úkryty slúžiace pre odovzdávanie a uschovávanie drog (tzv. mŕtve schránky). Vypovedala aj k okolnostiam, za ktorých jej v dvoch prípadoch boli odcudzené drogy prevzaté od obžalovaného Z. T. a určené na predaj, v dôsledku čoho jej vznikol dlh voči osobe R. T., ktorý splácala takou formou, že pervitín od obž. Z. T. predávala bez akejkoľvek provízie či zisku. Obzvlášť vypovedala ohľadom osoby obžalovaného R. T., v súvislosti s ktorou osobou opísala okolnosti a spôsob, za akých ju táto osoba presvedčila, aby pre neho predávala drogy, opísala aj konkrétne a podrobnosti týkajúce sa postavenia a účasti tejto osoby na vyšetrovanej trestnej činnosti, ako aj okolnosti vzbudzujúce u nej strach a obavy z osoby, správania a hrozieb Z. T.. Svoje protiprávne konanie opakovane úprimne oľutovala, konzistentne deklarovala ochotu byť súčinná a nápomocná počas celého vyšetrovania veci, na hlavnom pojednávaní učinila vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.. Akceptuje a s pokorou prijíma súdom uložený ochranný dohľad, ako aj trest prepadnutia veci vrátane prepadnutia finančnej hotovosti vo výške 1.170,-eur. Pokiaľ ide o výrok o treste, konkrétne výrok o uložení osem ročného nepodmienečného trestu odňatia slobody a jeho výkone, tento vníma ako veľmi prísny a krajný, a preto sa zdvorilo obracia na odvolací súd so žiadosťou o zmierlivejšie a citlivejšie posúdenie otázok ohľadom výmery a výkonu tohto trestu majúca za to, že požadovaný individuálny i generálny účel trestu možno dosiahnuť aj inak ako pôsobením tak vysokým nepodmienečným trestom osobnej slobody v kontexte s princípom „ultima ratio“. Zámerom podaného odvolania nie je účelové zbavenie sa vlastnej zodpovednosti za skutok a vyhnutie sa primeranému potrestaniu. Má za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody by mal byť chápaný ako ultima ratio, teda mal by byť ukladaný len v prípadoch, keď iné tresty, nespojené s výkonom trestu odňatia slobody (podmienečný trest odňatia slobody, alternatívne tresty) nie sú dostatočné na naplnenie účelu trestu v zmysle všeobecných zásad trestného hmotného práva. Princíp ultima ratio pri ukladaní trestov by mal znamenať uplatnenie zásady subsidiarity represie v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody ako najkrajnejšej možnosti pri ochrane právneho poriadku a potrestaní páchatel'a. Poukázala na to, že má tri deti (dcéry), z toho dve sú maloleté vo veku 12 a 15 rokov. Maloleté dcéry navštevujú základnú školu, pričom sa aktuálne nachádzajú v náhradnej starostlivosti u bývalého svokra (ktorý má už dôchodkový vek) a bývajú v byte patriacom jej matke. Má aj dve maloleté vnučky pochádzajúce zo vzťahu jej najstaršej dcéry. V konaní pred súdom predložila jej matka a najstaršia dcéra písomné prehlásenia, v obsahu ktorých zhodne opísali vrúcne vzťahy, jej správanie k nim a požiadali konajúci súd o zhovievavosť a prihliadnutie na tieto kladné skutočnosti a záruky pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Z finančných (mzdových) prostriedkov zarobených za výkon práce počas väzby, každý mesiac hradí, jednak bežné výživné na maloleté deti, jednak dlžné výživné na maloleté deti a na tieto účely poukazuje aj polovicu z prostriedkov, ktoré jej do väzby posielala matka. Pred zadržaním a vzatím do väzby bola riadne zamestnaná ako záhradník u zamestnávateľa mesto Sliac, pričom týmto zamestnávateľom bola hodnotená ako zodpovedný zamestnanec riadne si plniaca pracovné povinnosti. Obdobne bola kladne hodnotená aj v mieste bydliska. Hlboko ju mrzí spáchanie

prejednávanej trestnej činnosti, aj touto cestou sa ospravedlňuje všetkým osobám a subjektom, ktorým uvedenou činnosťou spôsobila alebo mohla spôsobiť akékoľvek neprijemnosti či následky, cíti sa byť vinnou, ľutuje, že neodolala nástrahám a nemala viac síl a odvahy na odmietnutie participovať na tejto trestnej činnosti. Odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok súdu prvého stupňa v napádanom výroku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, aby vo veci zrušil napádané výroky rozsudku a sám rozhodol zohľadňujúc odvolacie námietky (osobitne jej pomoc a spoluprácu pri objasňovaní prejednávanej veci a pri usvedčení spoluobvinenej osoby) uložením miernejšieho (nižšieho) trestu odňatia slobody na dolnej zákonom stanovenej hranici, so zaradením pre výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaná v samostatnom podaní požiadala o zhovievavosť pri ukladaní trestu a aby jej odvolací súd udelil kratší trest so zaradením do minimálneho stupňa stráženia.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že toto smeruje proti výrokom o trestoch v neprospech obžalovaných 1/ R. T. a 2/ I. S.. Pokiaľ ide o uloženie ochranných opatrení a trestu prepadnutia veci sa nimi stotožňuje. Nemôže sa však stotožniť s výmerou trestu odňatia slobody ani u jedného z obžalovaných. Poukázal, že zákonná trestná sadzba pre uvedený obzvlášť závažný zločin je v rozpätí 10 až 15 rokov. U každého z obžalovaných bolo namieste aplikovať zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. z dôvodu opätovného spáchania zločinu, čím došlo k úprave dolnej hranice na 12 rokov a 6 mesiacov. Uložené tresty odňatia slobody u oboch obžalovaných sú výrazne pod takto upravenou dolnou hranicou trestnej sadzby, pričom k aplikácii mimoriadneho zníženia trestnej sadzby postupom podľa § 39 Tr. zák. tak, ako to vykonal súd, neboli žiadne dôvody.

K uloženému trestu obžalovanému R. T. uviedol, že súd na rozdiel od návrhu prokurátora v záverečnej reči, konštatuje poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Je toho názoru, že ani priťažujúca a ani poľahčujúca okolnosť nemali byť obžalovanému priznané. Poukázal, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda skutočnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, je založená na správach príslušníkov NAKA a UIS, z ktorých vyplýva, že v dvoch trestných veciach vedených na PPZ NAKA Bratislava pod č. PPZ-11/NKA-BA1-2021 a na ÚIS Bratislava pod č. UIS-63/BKOK-2021 vypovedal ako svedok a v ďalších iných trestných veciach bol operatívne vyťažovaný. Možno polemizovať, či na základe správ jednotlivých vyšetrovateľov, ktoré boli zjavne napísané na základe žiadosti obž. R. T., je naplnená daná poľahčujúca okolnosť. Povinnosť vypovedať ako svedok je povinnosťou každej osoby, ktorá má poznatky o trestnom čine a nie je namieste túto povinnosť osobitne preceňovať ani v čase, keď kajúcnictvo a udavačstvo sú preferovanou disciplínou obvinených osôb v jednoznačnej snahe dosiahnuť zníženie vlastného trestu. Vo vzťahu k vlastnej trestnej činnosti nemôže byť daná poľahčujúca okolnosť naplnená, pretože sa obžalovaný ku skutku nepriznal. Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda skutočnosť, že bol už za trestný čin odsúdený, nebola daná. Ku dňu posledného hlavného pojednávania, kedy došlo k vyhláseniu rozsudku, boli odsúdenia R. T., s výnimkou posledného odsúdenia, zahladené. Posledné odsúdenie vykonané rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 81/13 zo dňa 30.10.2013, právoplatné dňa 04.03.2014, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zák., bolo dôvodom na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona, a preto nemôže byť opakovane aplikované ako priťažujúca okolnosť, inak by sa jednalo o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného. Má za to, že obžalovanému R. T. nemala byť priznaná žiadna poľahčujúca a ani žiadna priťažujúca okolnosť. Dôvody na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby videl súd vo výraznej spolupráci obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti. S týmto konštatovaním súdu možno, ako už bolo skôr uvedené, nesúhlasiť. V prvom rade, obžalovaný sa nepriznal ani k vlastnej trestnej činnosti kladenej mu obžalobou za vinu. Naopak obž. R. T. počas celého dokazovania na súde mal snahu zbaviť sa viny a túto presunúť na osobu A. M.. Taká výpoveď nemôže byť hodnotená ako napomáhanie k objasňovaniu trestnej činnosti. Výpovede k trestnej činnosti ostatných osôb boli analyzované v predchádzajúcej časti textu. Nie sú takého charakteru, aby ich bolo možné vyhodnotiť ako dôvody na mimoriadne zníženie trestu a predovšetkým nezakladajú dôvod na postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. je možný pre okolnosti prípadu alebo pre pomery páchatela. Výpoveď obžalovaného v iných trestných veciach nemá žiadny vzťah k okolnostiam prípadu a ani k pomerom páchatela, preto mimoriadne zníženie trestu nemá zákonnú oporu, keďže údajnú spoluprácu obžalovaného nemožno podradiť ani pod okolnosti prípadu a ani pod pomery páchatela. Mimoriadne zníženie trestu pre spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní je prípustné len podľa § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. Podľa uvedeného ustanovenia súd nepostupoval a ani postupovať

nemohol, pretože trestné stíhanie nie je vedené pre trestné činy označené v predmetnom ustanovení. Je neprípustné dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. analogicky rozšíriť a zohľadniť ho pri mimoriadnom znížení podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Vyslovil názor, že obžalovanému je potrebné uložiť trest na hornej hranici upravenej trestnej sadzby, teda trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov tak, ako to bolo navrhnuté v záverečnej reči. Vzhľadom na osobu obžalovaného nie sú dané zákonné dôvody na aplikáciu ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. a zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s iným stupňom stráženia, než ako mal byť zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák., preto sa domáha, aby ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o uloženie trestu u 2/ I. S. prokurátor v podanom odvolaní uviedol, že možno súhlasiť s priznaním poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, ako to vykonal súd. Nemožno však nesúhlasiť s aplikáciou mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, kedy za použitia § 39 Tr. zák. bol obžalovanej znížený trest o viac ako 1/3 z upravenej trestnej sadzby. Dôvod na daný postup videl súd v priznaní obžalovanej a v spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní. Aj napriek priznaniu k vlastnej trestnej činnosti a jednoznačne usvedčujúcej výpovedi voči spoluobžalovanému R. T. má za to, že tak výrazné mimoriadne zníženie trestu je v rozpore so zásadami pre ukladanie trestu upravenými v § 34 ods. 4 Tr. zák., predovšetkým neprihliada na osobu páchatel'a. Poukázal, že obžalovaná bola doposiaľ 11-krát súdne trestaná, z toho 2-krát za rovnakú trestnú činnosť spočívajúcu v neoprávnenej manipulácii s omamnými a psychotropnými látkami (trestný rozkaz OS Bratislava 2 sp. zn. 4T 120/12, rozsudok OS Galanta sp. zn. 29T 29/15), napriek tomu však znovu konala v rozpore so zákonom. Obžalovaná je osoba s bohatou kriminálnou minulosťou, kde ani uložené nepodmienečné tresty ju nevedli k tomu, aby viedla riadny život. Pokiaľ obžalovaná na hlavnom pojednávaní, v rámci záverečnej reči, argumentovala tým, že je matkou troch detí, z toho dvoch maloletých, tak treba dať do pozornosti, že tieto deti nevychováva a nestará sa o ne, a ani v čase spáchania skutku, kedy bola obžalovaná pristihnutá s omamnými a psychotropnými látkami sa v mieste jej bydliska deti nezdržovali, ale boli v úplne inom výchovnom prostredí. Uvedená skutočnosť vyznieva potom skôr v neprospech obžalovanej ako v jej prospech. Ak súd argumentuje, že trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok, tak s tým možno súhlasiť, ale zároveň treba dodať, že prevýchovný účinok je prvoradý u páchatel'ov, u ktorých prevýchovu možno predpokladať. Naopak u páchatel'ov, u ktorých predchádzajúce odsúdenie svedčia o nemožnosti prevýchovy, nastupuje represívna funkcia trestu. V prípade obžalovanej I. S. ide jednoznačne o osobu, kde prevýchovný účinok trestu nemá opodstatnenie, čo vyplýva aj z toho, že sa skutku dopustila v priebehu skúšobnej doby podmieneného prepustenia. Pritom vyslovil názor, že pri ukladaní trestu nemožno brať do úvahy preventívnu funkciu trestu, ale výlučne represívnu, ktorá by jej zabránila v opätovnom páchaní trestnej činnosti. Uložený trest nerefektuje na kritériá ukladania trestov a je neprimerane mierny. Súhrnne osoba obžalovanej nedáva žiadne dôvody na mimoriadne zníženie trestu. Rovnako ako spoluobžalovanému R. T., aj I. S. navrhuje uložiť trest odňatia slobody v upravenej sadzbe 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov.

Na záver podaného odvolania navrhol, aby odvolací súd, z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a obom obžalovaným uložiť trest odňatia slobody v sadzbe 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov.

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný 1/ R. T. jednak sám a jednak prostredníctvom obhajkyne. V stanovisku uviedol, že s odvolaním prokurátora v prevažnej časti nesúhlasí. Súhlas sa vzťahuje výlučne k odvolaniu prokurátora v časti, ktorej uvádza, že použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona nebolo zo strany prvostupňového súdu namieste, z dôvodu zahľadania predchádzajúcich odsúdení. Pokiaľ prokurátor spochybňuje jeho spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorú podľa jeho názoru nemožno preceňovať, s týmto dôrazne nesúhlasí. S obsahu spisu je zrejmé, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, tak vo veci vedenej PPZ NAKA Bratislava pod sp. zn.: PPZ- 11/NKA-BA1-2021, ako aj vo veci vedenej ÚIS Bratislava pod sp. zn.: UIS-63/BKOK-2021, logicky v týchto veciach mohol vypovedať len ako svedok, význam jeho výpovedí zhrnuli dotknuté vyšetrovacie orgány. Závery vyšetrovacích orgánov majú väčšiu dôkaznú silu, ako pochybnosti, ktoré ohľadne uvedeného nenáležitú uvádza prokurátor. Celkom jednoznačne tu bol dôvod na zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti, spočívajúcej v napomáhaní pri odhaľovaní trestnej činnosti, ako aj na uloženie trestu mimoriadne zníženého, pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Záverom navrhol odvolaniu prokurátora vyhovieť v časti vypustenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, v ostatnej časti ho zamietnuť.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil s písomne vypravovaným odvolaním okresného prokurátora. K uloženému trestu obžalovanému 1/ R. T. poukázal, že okresný súd 2-krát tú istú skutočnosť pričítal v prospech obžalovaného, a to § 36 písm. n) Tr. zák. jednak ako poľahčujúcu okolnosť a jednak pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák. pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Ďalej uviedol, že taktiež má za to, že ani v prípade obžalovanej 2/ I. S. neboli splnené podmienky na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. por. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil a obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody v sadzbe 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov.

Obhajkyňa obžalovaného 1/ R. T. na verejnom zasadnutí zotrvala na dôvodoch podaného písomného odvolania a požiadala, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj postup okresného súdu. Navrhla, aby krajský súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a), c) Tr. por., eventuálne aby rozhodol v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. por., zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. K odvolaniu prokurátora uviedla, že navrhuje, aby bola vypustená príťažujúca okolnosť v zmysle návrhu prokurátora, vo zvyšnej časti navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obhajca obžalovanej 2/ I. S. na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch písomného odvolania. Opätovne poukázal, že obžalovaná sa v celom rozsahu doznala a pritom nešpekulovala. K otázke trestu uviedol, že trestná sadzba pri týchto trestných činoch je nadimenzovaná. Požiadal, aby odvolací súd prihliadal na rodinné pomery obžalovanej, ktorá má 3 deti, z toho 2 maloleté, pričom trest by nemal postihovať rodinných príslušníkov obžalovanej. Ďalej poukázal, že obžalovaná je už 2 roky vo väzbe a plní si svoje povinnosti. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, obžalovanej uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby 5 rokov a pre výkon trestu ju zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný 1/ R. T. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas so stanoviskom svojej obhajkyne. Navrhol, aby odvolací súd vec vrátil späť na súd prvého stupňa, aby bol vypočutý svedok S., z ktorého vyjadrenia vyplýva, že tašku tam doniesol M..

Obžalovaná I. S. na verejnom zasadnutí vyslovila súhlas s vyjadrením obhajcu a dodala, že si je vedomá, že spáchala trestný čin a je jej to veľmi ľúto.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolania boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného 1/ R. T. a jeho sestry je čiastočne dôvodné, pričom odvolanie obžalovanej 2/ I. S. a prokurátora v časti týkajúcej sa obžalovanej nie sú dôvodné.

K výroku o vine napadnutého rozsudku, odvolací súd vo vzťahu k obžalovanej 2/ I. S. konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 22.1.2021 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyhlásila, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Senát okresného súdu uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku

vyhlásenie obžalovanej prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznala k spáchaniu skutku sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Odvolací súd konštatuje, že výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovanou podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je možné odvolaním napadnúť a v odvolacom konaní vecne preskúmať, keďže podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, vyhlásenie obžalovanej je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), t. j. z dôvodu zásadného porušenia práv obžalovanej na obhajobu.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine u obžalovanej 2/ I. S. a ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Pokiaľ ide o výrok o vine vo vzťahu k 1/ R. Čačíka odvolací súd preskúmaním spisového materiálu a na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa zistil, že časť skutku uvedeného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku vo vzťahu ku konaniu obžalovaného T., že

„bez príslušného povolenia obvinený R. T. najmenej od decembra 2019 do dňa 17. apríla 2020 si na nezistenom mieste opakovane zadovážoval kryštalickú látku - metamfetamín, ktorú odovzdával k ďalšiemu predaju I. S. za účelom finančného zisku z jej predaja, a to buď osobne na rôznych miestach v meste R. alebo prostredníctvom tzv. mŕtvych schránok v meste Zvolen, obciach Z. a G., okr. Zvolen, pričom následne I. S. metamfetamín predávala ďalším minimálne trom konzumentom, medzi nimi O. U., I. O., O. N., A. R., O. T., S. C. a A. V. prevažne v meste Zvolen, kde časť finančného zisku z predaja metamfetamínu si ponechávala a väčšiu časť odovzdávala R. T., pričom R. T. prechovával metamfetamín do dňa 17. apríla 2020, kedy pri osobnej prehliadke u neho bola nájdená zatavená injekčná striekačka so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 7,496 g s obsahom bázy 77,0 % hmotnostných v hodnote najmenej 374,80 €, 3 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 37,114 g s obsahom bázy 77,7 % hmotnostných v hodnote najmenej 1 855,70 €,“

bola vykonaným dokazovaním preukázaná.

Obžalovaný túto časť skutku ani nepopiera, avšak zavinenie (úmysel) v tejto časti skutku popiera, pritom na svoju obhajobu uvádza, že úkony spojené s prechovávaním a predajom zakázaných látok vykonával s plným vedomým elitných príslušníkov NAKA, ktorých pravidelne v podrobnostiach informoval o svojich zisteniach a ktorí na podklade zistených informácií zadržali niekoľkých páchatel'ov drogovej trestnej činnosti, dokonca organizované skupiny páchatel'ov. Pokiaľ bol v domnení spolupráce s NAKA a že pomáha orgánom činným v trestnom konaní pri odhaľovaní trestnej činnosti, je vylúčené, aby trestnú činnosť sám úmyselne páchal. Takéto konanie spadá pod okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu v zmysle § 24 a nasl. Trestného zákona.

Odvolací súd sa v tomto smere nestotožnil s obhajobou obžalovaného, keďže príslušníci polície svedkovia O. U. a O. S. síce potvrdili, že obžalovaný im poskytoval informácie o drogovej trestnej činnosti iných osôb a na základe týchto informácií boli zadržaní páchatelia drogovej trestnej činnosti, násilnej trestnej činnosti, išlo aj o organizované skupiny. Obžalovaný však nedostal žiadne výhody, ani povolenie, že by mohol páchať drogovú alebo inú trestnú činnosť. Obžalovanému neposkytovali žiadne nefinančné výhody ani krytie na páchanie trestnej činnosti, krytie poskytujú agentom.

V tomto smere je obhajoba obžalovaná vyvrátená nie len výpoveďami uvedených svedkov, ale aj zákonným ustanovením § 30 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého, čin inak trestný nie je trestným činom, ak ním agent ustanovený podľa osobitného predpisu pri odhaľovaní trestného činu a pri zisťovaní jeho páchatel'a ohrozí alebo poruší záujem chránený týmto zákonom len preto, že bol k tomu donútený zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, v ktorej pôsobí, alebo ak spácha taký čin v dôvodnej obave o život alebo zdravie svoje alebo blízkej osoby. Podľa § 117 ods. 5 Trestného poriadku príkaz na použitie agenta vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní

sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Podľa § 10 ods. 19 Trestného poriadku agentom pri trestných činoch ako je aj prejednáváný trestný čin, môže byť iba príslušník Policajného zboru alebo príslušník polície iného štátu. Obžalovaný v danom prípade nekonal v krajnej núdze za podmienok § 24 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého čin inak trestný, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom, nie je trestným činom. Keďže takáto situácia nenastala, obžalovaný neodvracal žiadne nebezpečenstvo, ale drogy predával z čoho mal finančný prospech.

Obžalovaný je zo spáchanej trestnej činnosti usvedčovaný aj výpoveďou obžalovanej 2/ I. S., ktorá popisala, že obžalovaný jej dodával drogy ktoré následne predávala. Pri hodnotení kvality výpovede spoluobžalovanej ani odvolací súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by sponchybňovali vierohodnosť jej výpovede.

To, že obžalovaný mal v držbe drogy je zistiteľné aj zo zápisnice o osobnej prehliadke R. T. zo dňa 17.4.2020 o 17.40 h, kedy u neho bola nájdená zatavená injekčná striekačka so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou v pravom vrecku teplákov a 3 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou v ľavom vrecku teplákov.

Iná situácia je pri ustálení skutkových okolností ďalšej časti skutku, ktorá sa obžalovanému 2/ R. T. kladie za vinu, že pri domovej prehliadke vykonanej v dome na Ul. T. č. XXXX/XX v G., kat. úz. N. N., ktorého nájomcom bol v tom čase R. T., obv. R. T. dobrovoľne vydal igelitovú tašku s 28 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 422,832 g s obsahom bázy 76,7 % hmotnostných v hodnote najmenej 21 141,60 €. V tejto časti sa odvolací súd čiastočne stotožnil s argumentáciou obhajoby, že nebolo dostatočným spôsobom preukázané komu patrila predmetná igelitová taška s drogami, či patrila obžalovanému alebo inej osobe (ako uvádza na svoju obhajobu obžalovaný), resp. akú účasť (§ 21 Tr. zák.) mal obžalovaný v tejto časti skutku. V tomto smere sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal s dôkaznou situáciou.

Odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu v časti týkajúcej sa obžalovaného 1/ R. T. za predčasné, keďže sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a na objasnenie skutkového stavu veci bude potrebné vykonať ďalšie dôkazy, preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného 1/ R. T. zrušil a vec vrátil súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Úlohou okresného súdu bude, aby na hlavnom pojednávaní vypočul svedka S. S., k dôvodom jeho písomného vyjadrenia založeného v trestnom spise po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku okresného súdu. Taktiež jeho úlohou bude, aby sa oboznámil podaniami obžalovaného, ktoré boli súdom predkladané po vyhlásení rozsudku okresného súdu.

Povinnosťou súdu prvého stupňa teda bude, aby sa dostatočne vysporiadal s dôkaznou situáciou k vyššie uvedenej časti skutku, eventuálne vykonaj aj iné dôkazy, v rozhodnutí uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odvolací súd pripomína súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie musí byť náležite zdôvodnené v intenciách §168 ods. 1 Tr. por., tak po skutkovej ako aj právnej stránke.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu výroku o treste v neprospech obžalovaného 1/ R. T., týmito sa odvolací súd bližšie nezaoberal, keďže zrušil rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného 1/ R. T. v celom rozsahu, pričom vo výroku o vine má svoj podklad aj výrok o treste.

Odvolací súd na základe podaných odvolaní obžalovanej a okresného prokurátora ďalej preskúmal výrok o uloženom treste u obžalovanej 2/ I. S. a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti nápravy. Súd prvého stupňa správne konštatoval u osoby

obžalovanej dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. písm. l), písm. n) Tr. zák., keďže obžalovaná sa priznala a svoje konanie oľutovala a taktiež napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Ani odvolací súd u osoby obžalovanej nezistil priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. Za spáchanú trestnú činnosť obžalovanej podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona hrozil trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov. Keďže obžalovaná opätovne spáchala zločin, tak v takom prípade sa podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu teda na 12 rokov 6 mesiacov. Na základe modifikovanej trestnej sadzby bol obžalovanej potom ukladaný trest odňatia slobody.

Aj odvolací súd po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu spoluprácu obžalovanej, dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody v uvedenej trestnej sadzbe, by bolo neprimerane prísne. Preto konštatuje, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., za použitia obmedzujúceho ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák., podľa ktorého súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosti, ktorými okresný súd odôvodnil, prečo u obžalovanej využil možnosť zníženia výmery trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 ods. Tr. zák., zakladajú opodstatnenosť takéhoto postupu. Za takéhoto stavu, preto okresný súd správne u obžalovanej znížil výmeru trestu odňatia slobody na osem rokov. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou prokurátora, pretože uložený trest odňatia slobody vo výmere ôsmich rokov nemožno považovať za neprimerane mierny ako uvádza prokurátor, a to vzhľadom na okolnosti prípadu, pričom trest vo vyššej výmere by už bol len trestom represívnym a nie aj výchovným. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že trest musí byť aj úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Okresný súd správne pri výmere trestu prihliadol na individualizáciu a diferenciaciu trestu a vzal do úvahy aj závažnosť miery podielu obžalovanej na spáchanom skutku.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, súd pripomína, že obžalovaná bola odsúdená za obzvlášť závažný zločin. V takýchto prípadoch podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchateľa na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň však platí, že súd môže podľa § 48 ods. 4 páchateľa zaradiť aj do iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Aj odvolací súd považoval za prísne zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, v ktorom sa bežne nachádzajú osoby, ktoré sa opakovane dopúšťajú závažnej násilnej trestnej činnosti, preto účel trestu bude u nej lepšie zabezpečený v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V danom prípade odvolací súd nevzhladol dôvod na zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná už v minulosti vykonávala trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bola prepustená dňa 3.7.2018, pričom v tomto stupni stráženia jej náprava nebola dostatočne účelná, keďže sa po nie dlhej dobe po prepustení z výkonu trestu dopustila prejednávanej trestnej činnosti.

Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovanej, keďže u obžalovanej okresný súd dostatočným spôsobom zohľadnil spoluprácu obžalovanej s príslušnými orgánmi a tomu zodpovedajúcim spôsobom znížil výmeru trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu modifikovanej trestnej sadzby, pričom ďalší priestor na zníženie trestu ani odvolací súd nevzhladol, a to vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovanej. Pokiaľ obžalovaná poukázala, že je matkou troch detí, z toho dvoch maloletých, tak táto skutočnosť je v danom prípade irelevantná, pretože obžalovaná svoje deti nevychovala a nestarala sa o ne.

Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih obžalovanej je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimerane mierny a ani represívny.

Odvolací súd ďalej nezistil pochybenie vo výrokoch, ktorým okresný súd obžalovanej uložil podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní troch rokov.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým okresný súd obžalovanej podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia vecí.

Odvolací súd podľa prvej vety § 79 ods. 2 Tr. por. taktiež skúmal či dôvody väzby u obžalovaného 1/ R. T. naďalej trvajú, alebo či sa zmenili. Následne dospel k záveru, že dôvody väzby tak, ako boli u obžalovaného stanovené pri jeho vzatí do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OTp/141/2020 zo dňa 17.4.2020 z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. a naposledy potvrdené uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 23.10.2020, naďalej trvajú.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.